

De finere Blade, som Palmegrene og Laurbærblade, ville vi ligeledes med Lethed kunne producere i vore Værkhuſe i mere end tilſtrækkelig Mængde til Forbruget. Det er ikke, ſom paaſtaaet, Indførlen af Blade fra Syden, der har givet Krandsindustrien det ſtore Opſving, men Grunden hertil maa væſentlig ſættes i Forbindelse med den almindelige Udvikling af Alt, hvad der henhører under Begrebet Luxus.

Som et Argument mod Told paa Blade er den Paaſtand bleven fremsat, at Publikum nu engang forlanger de italienske Blade og paa ingen Maade vil nøies med Krands, tilvirkede af indenlandſk Grønt, men denne Betragtning holder ikke Stik; thi Grunden, hvorfor der nu hovedſagelig kun ſælges Krands, lavede af italienske Blade, er ſnareſt den, at der ikke bliver budt Publikum Andet. Smagen vexler jo ſtadig, og vi tro i hvert Fald ikke, at Publikum vil holde op med at kjøbe Krands, fordi diſſe ere lavede af indenlandſk Materiale, naar de forøvrigt ere ligesaa ſmukke og ligesaa billige eller billigere end de nu brugelige italienske Krands. De, der alligevel foretrakke at kjøbe Krands af udenlandſke Blade og Blomſter, kunne jo til Trods for Tolden faae deres Dniſte opfyldt, men maa da ſelvfølgelig finde ſig i at betale for dette Liebhabereri.

Den foreſlaaede Told af 10 Kr. paa Bundet af levende, afſkaarne Blomſter kan iſølge vor Overbeviſning paa ingen Maade taale at ſættes lavere, og en Told af nogle ſaa Kroner paa Bundet vil ikke i nogen væſentlig Grad hæmme Indførlen af afſkaarne Blomſter fra Syden, idet det maa erindres, at man der dyrker Blomſterne paa Friland, paa ſamme Tid ſom vi her ſtulle frembringe dem i koſtbare Værkhuſe, opvarmede ved kunſtig Varme. Det viſer ſig da ogſaa, at i Sverig, hvor der, ſaa vidt vides, kun er en Told af 1 Kr. 50 Ø. paa Bundet af afſkaarne Blomſter, foregaar Indførlen omtrent ligesaa uhindret nu ſom før denne Told blev vedtaget.

Der indføres i Wintermaanederne flere forſkjellige Sorter afſkaarne Blomſter, og i Maanederne December og Januar er Indførlen af italienske og franſke Roſer i den Grad dominerende, at Blomſterhandlerne i dette Tidrum ſnart ikke mere bruge indenlandſke Blomſter til Pyntning af deres Krands og Buketter, et Forhold, der jo ikke alene generer den indenlandſke Produktion af Roſer, men i ligesaa høi Grad Produktionen af mange andre Slags Blomſter, ſom tidligere anvendtes i dette Tiemed, men nu i Reglen erſtaattes af de indførte Roſer.

Ligesom vi, før Indførlen af Blomſter fra Syden tog et ſaa overordentlig stærkt Opſving, meget godt kunde forſyne det indenlandſke Forbrug, ſaaledes ville vi ganſke ſikkert kunne gjøre dette igjen, ſaaſnart vi faae en paſſende Told paa Blomſter; og ſelv om der maatte vil være en ganſke kort Tid midt om Vinteren, i hvilken vi vanſkelig kunne fremdrive Roſer herhjemme, ſaa kunne vi i hvert Tilfælde tilbyde en ubegrændſet Produktion af andre Blomſter, der ligesaa godt egne ſig til Pyntning af Krands etc. ſom de italienske Roſer, og til Gjengæld have flere væſentlige Fordele i Retning af Friſthed og Bellugt fremfor hine.

Det er en Kjendsgjerning, at Frihandelen for Gartneriets Vedkommende har havt den Virkning, at Antallet af de Artikler, vi kunne dyrke i nogen betydelig Udſtrækning, for hvert Aar bliver mindre og mindre, og de ſaa Artikler, der ikke generes af Indførlen, kaſte Alle ſig da over, hvoraf Følgen er bleven den, at der af dem er fremkommet en betydelig Overproduktion med ſaa lave Priſer, at det i Almindelighed bliver en kummerlig Forretning at drive Gartneri her i Landet. Faae vi derimod Toldbeſkyttelse, ſelvfølgelig ikke alene paa Blade og Blomſter, men ogſaa paa de Grøntfager og Frugter, der blive generede af Indførlen fra Syden, ſaa vil derved vort Produktionsomraade blive udvidet, og i Lø af Beſkyttelſen ville vi kunne ſamlø Mod og Kraft til at udvikle de ældre Kulturer og til at optage nye Kulturer paa vort Program. Faae vi derimod ikke inden ret lang Tid Hjælp gjennem en Toldbeſkyttelse, er det aldeles viſt, at mange Grene af det danſke Gartneri ville blive trængte tilbage eller ganſke ødelagte, til Skade for den danſke Gartner og næppe til Gavn for det forholdsvis betydelige Antal Arbeidere, der hidtil have fundet Beſkjæftigelse ved denne Induſtri.

Wiborg, den 6te Februar 1890.

Paa Beſtyrelſens Vegne
C. S. Broſtrøm,
Formand.